

Δημητσάνα

Βιβλιοθήκη - Μουσείο

2004



Με τις ευχές του Δ.Σ. της Αδελφότητας Δημητσανιτών

ΒΡΑΒΕΙΟ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

Αγ. Κωνσταντίνου 57, Τ.Κ.: 104 37 Αθήνα, Τηλ.: 210 5226403, Fax: 210 5226911



Το Διοικητικό Συμβούλιο της Αδελφότητας Δημητσανιτών αποφάσισε να αφιερώσει το Ημερολόγιο του έτους 2004 στην ιστορική Βιβλιοθήκη και το Μουσείο της Δημητσάνας. Το εγχείρημα αυτό συνιστά ελάχιστη συνεισφορά στην ενίσχυση της συλλογικής μνήμης όλων των συμπατριωτών μας. Με την ανάδειξη εκθεμάτων της Βιβλιοθήκης και του Μουσείου υπηρετούμε την προβολή της ιστορικότητας της πατρίδας μας, η συμβολή της οποίας στην ιστορική εξέλιξη του σύγχρονου Ελληνισμού έχει αξιολογηθεί αρκούντως από την παλαιότερη και τη νεότερη ελληνική ιστοριογραφία. Κορυφαία αναμφισβήτητα αναγνώριση υπήρξε για τη Βιβλιοθήκη η απονομή του Χρυσού Μεταλλίου της Ακαδημίας Αθηνών το 1977.

Η ιστορία της Βιβλιοθήκης όπως είναι φυσικό, συνδέεται με την ίδρυση και τη λειτουργία της Σχολής της Δημητσάνας. Ήδη από το 1764, έτος ίδρυσης της Σχολής αναφέρεται και η ύπαρξη βιβλιοθήκης. Τα Ορλωφικά και η αναταραχή στην Πελοπόννησο μετά την αποτυχία της εξέγερσης (1770), προκάλεσαν την παύση της λειτουργίας της Σχολής, κατά συνέπεια και της βιβλιοθήκης. Μετά την παρέλευση 10ετίας η επαναλειτουργία της Σχολής και η ανάπτυξη του Νεοελληνικού Διαφωτισμού απέδωσε τον εμπλουτισμό της βιβλιοθήκης με τυπωμένα βιβλία και χειρόγραφα, αναγκαίο μαθησιακό υλικό για τους φοιτούντες στη Σχολή. Μέχρι την έναρξη της Επανάστασης του 1821 η βιβλιοθήκη φέρεται να διαθέτει πάνω από 5.000 τόμους, γεγονός που αποδίδεται στις δωρεές ξενιτεμένων Δημητσανιτών που ακολουθούσαν τα ίχνη του Κερδώου Ερμή στις εμπορικές παροικίες του εξωτερικού.

Στη διάρκεια του Αγώνα οι πολύτιμες συλλογές της βιβλιοθήκης προσφέρθηκαν για τις ανάγκες της κατασκευής πολεμοφοδίων. Συγκεκριμένα το άφθονο χαρτί βιβλίων και χειρογράφων έγινε πρώτη ύλη για την παραγωγή φυσιγγίων. Στην κυριολεξία η καταστροφή του μεγαλύτερου μέρους του υλικού της βιβλιοθήκης συνέβαλε στην επιτυχία του επαναστατικού αγώνα των Ελλήνων.

Μετά την ίδρυση του ελληνικού κράτους και με πρωτοβουλίες των υπευθύνων και των δασκάλων της Σχολής η βιβλιοθήκη εμπλουτίστηκε με νέες προσθήκες από ιδιώτες Δημητσανίτες και όχι μόνο, δείγμα της καθολικής αναγνώρισης των υπηρεσιών της βιβλιοθήκης στον απελευθερωτικό αγώνα του Γένους. Ιδιαίτερη μνεία απαιτεί η γενναιόδωρη προσφορά του Ευθυμίου Καστόρχη, του Δημητσανίτη καθηγητή της Λατινικής Φιλολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών. Από το 1942 η βιβλιοθήκη λειτουργεί ως δημόσια και σήμερα φέρει τον τίτλο Δημόσια Βιβλιοθήκη και Μουσείο της Ελληνικής Σχολής Δημητσάνης.

Ευχαριστούμε το εφορευτικό συμβούλιο της βιβλιοθήκης που επέτρεψε τη φωτογράφιση του υλικού και τις κυρίες Καραμήτρου Μαρία, Καραφώτη Δέσποινα και Σταμίρη Σοφία για τη συνεργασία τους.
Οι φωτογραφίες ελήφθησαν από το Νίκο Γκιώνη.



Νικόλαος Αθαν. Μακρής-Λεονάρδος

Ο Νικόλαος Αθανασίου Μακρής-Λεονάρδος δίκαια χαρακτηρίζεται ως ο μεγαλύτερος ευεργέτης της Δημητσάνας. Απόφοιτος ο ίδιος της Σχολής μετανάστευσε στη συνέχεια στο Κισνόβι της Βεσσαραβίας, όπου ανέπτυξε σημαντική εμπορική δραστηριότητα, γεγονός που του απέφερε πλούτη. Σε επίσκεψή του στη γενέτειρά του το 1834, συνέλαβε την ιδέα της χρηματοδότησης των πνευματικών ιδρυμάτων της πόλης. Καθοριστικό πάντως για τη συνδρομή του προς τη Δημητσάνα, ήταν οι συγγενικοί δεσμοί του, τόσο με τον ιδρυτή της Σχολής Αγάπιο Λεονάρδο, όσο και με τον πατριάρχη Γρηγόριο Ε'.

Στη δεκαετία του 1840 ο Μακρής διέθεσε χρήματα για την ανακαίνιση της Σχολής αλλά και για την αποπεράτωση του ναού της Αγίας Κυριακής. Με δαπάνες του κτίστηκαν τα δίδυμα κτίρια που σήμερα στεγάζουν τη Βιβλιοθήκη και το Δημοτικό σχολείο, σε σχέδιο που εκπόνησε ο σπουδαίος αρχιτέκτονας, καθηγητής του Πολυτεχνείου Λύσσανδρος Καυτατζόγλου. Το 1851 ο Μακρής διέθεσε κληροδότημα μέσω του οποίου εξασφαλιζόταν η λειτουργία της Σχολής και της Βιβλιοθήκης και μετά το θάνατό του.

Ιανουάριος

Δ		5	12	19	26
Τ		6	13	20	27
Τ		7	14	21	28
Π	1	8	15	22	29
Π	2	9	16	23	30
Σ	3	10	17	24	31
Κ	4	11	18	25	



Ευαγγέλιον κατά Ματθαίον

Περγαμηνή διαστ. 0,21Χ0,143Χ0,069

Από τα σημαντικότερα κειμήλια της Βιβλιοθήκης, πιθανώς δωρεά του Δημητσανίτη Καλλίνικου Καστόρχη, δασκάλου της Σχολής (1821-22) και μητροπολίτη. Προφανώς ο δωρητής ανταποκρίθηκε στην πρόσκληση για τον εμπλουτισμό της βιβλιοθήκης της Σχολής, μετά την Απελευθέρωση.

Πρόκειται για χειρόγραφο κώδικα που εμπεριέχει τα Ευαγγέλια των Τεσσάρων Ευαγγελιστών και αποστολικές επιστολές. Εκάστου ευαγγελίου προηγείται στην αριστερή σελίδα η εικόνα του οικείου ευαγγελιστή, ωστόσο όλες δεν είναι το ίδιο καλά διατηρημένες. Η αρχική σελίδα του ευαγγελίου στη δεξιά πλευρά του κώδικα, κοσμείται με μίσχους και φύλλα ζωγραφισμένα με ερυθρά μελάνη. Ο βιβλιογράφος μιμείται στη γραφή και τη διακόσμηση την παράδοση των βιβλιογράφων της ύστερης βυζαντινής περιόδου.

Φεβρουάριος

Δ		2	9	16	23
Τ		3	10	17	24
Τ		4	11	18	25
Π		5	12	19	26
Π		6	13	20	27
Σ		7	14	21	28
Κ	1	8	15	22	29



Σέλα του ίππου του Παπαφλέσσα

Ο Γρηγόριος Δικαίος ή Παπαφλέσσας (1786-1825), υπήρξε από τους πρωταγωνιστές της εξάπλωσης της Φιλικής Εταιρείας και των γεγονότων της Επανάστασης. Σύμφωνα με ορισμένους βιογράφους του ο Παπαφλέσσας φοίτησε για ορισμένο διάστημα στη Σχολή της Δημητσάνας. Ενθουσιώδης, μαχητικός στις απόψεις του, κινητικότατος, περιήλθε τους τόπους του ελλαδικού χώρου και των παροικιών του εξωτερικού, κατορθώνοντας να κατηχήσει πατριώτες στη Φιλική Εταιρεία. Συμμετείχε στην ιστορική σύναξη της Βοστίτζας (Αιγίου) τον Ιανουάριο του 1821, όπου επιχείρησε να μεταδώσει τον ενθουσιασμό του στους πελοποννησίους προκρίτους για την επίσπευση της εξέγερσης. Έλαβε μέρος σε πολλές μάχες της Πελοποννήσου, βρίσκοντας τελικά ηρωικό θάνατο στο Μανιάκι, όπου επικεφαλής 500 μαχητών αναμετρήθηκε με τον Ιμπραήμ και τους 3.000 άνδρες του.

Όπως αναφέρεται ο Παπαφλέσσας προβλέποντας το τέλος του στο Μανιάκι παραχώρησε το άλογό του στο γραμματέα του Προκόπη Παπαδημητρακόπουλο από το Ζυγοβίστι. Οι απόγονοί του δώρισαν τη σέλα το 1937 στο Μουσείο της Δημητσάνας.

Μάρτιος

Δ	1	8	15	22	29
Τ	2	9	16	23	30
Τ	3	10	17	24	31
Π	4	11	18	25	
Π	5	12	19	26	
Σ	6	13	20	27	
Κ	7	14	21	28	



Η ΤΣΟΠΑΝΑΚΟΣ ΕΚ ΔΗΜΗΤΣΑΝΗΣ

ΠΡΟΤΡΟΠΗ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΑΣ

Διὰ τὴν Ἐλευθερίαν.

Ἕλληνες τώρα ἀγρμεν,
Τὰ ὅπλα μας ἂς λάβωμεν,
Ἡ πατρίδα μᾶς φωνάζει,
Καὶ ὁ Ῥήγας μᾶς διατάζει.
Νὰ ἐλευθερωθῇ λοιπόν,
Νὰ μὴ καταπατῆται πλιόν,
Νὰ ἑτοιμασθοῦν τὰ ξίφη
Κατὰ τῶν Τουρκῶν τὰ στήθη.

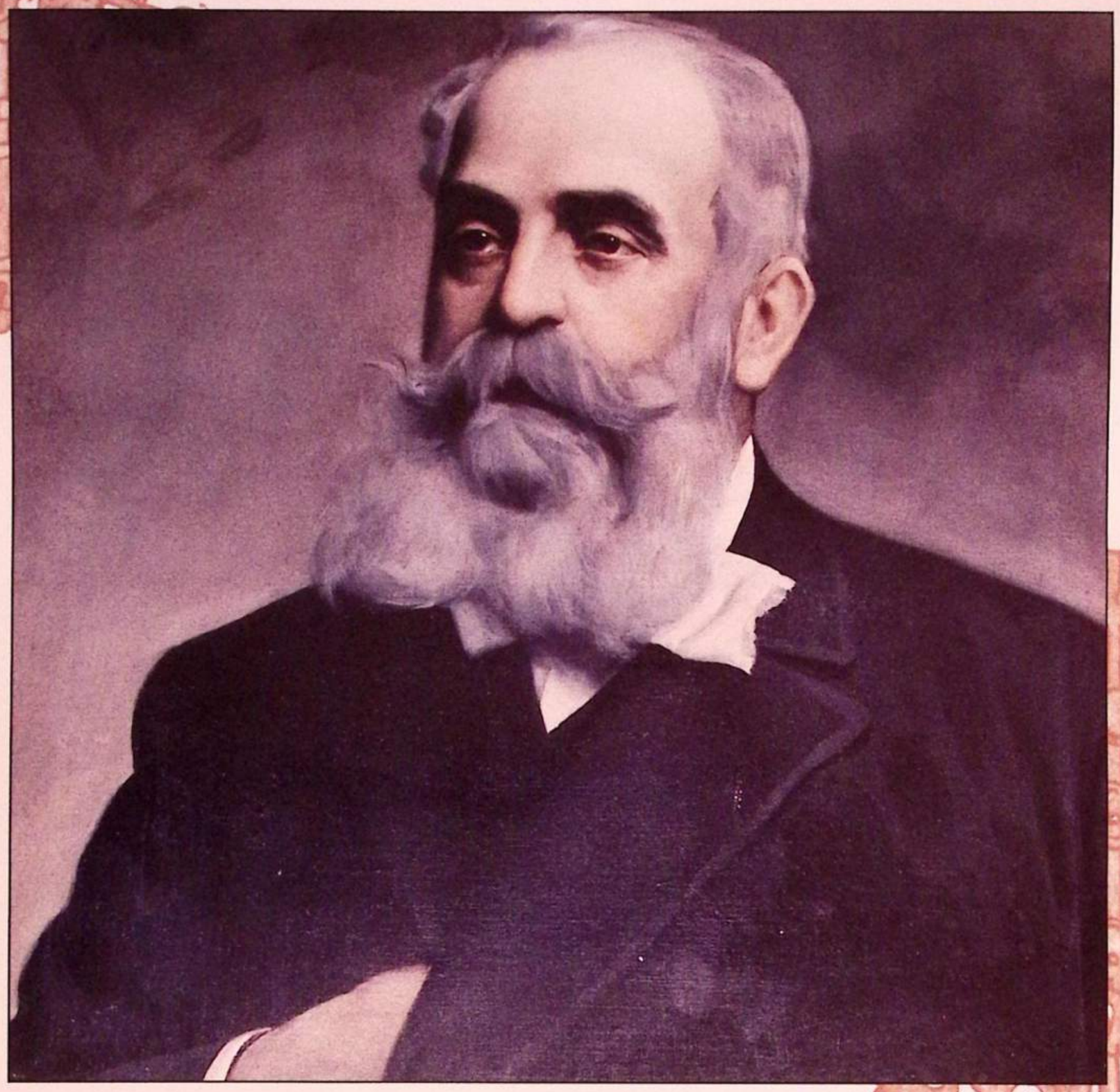
Ὡς πότ', ὡς πότε σταῖς σπηλιαῖς
Καὶ εἰς τῶν Τούρκων ταῖς δουλειαῖς;
Ἕως πότε τυραννία;
Ζήτω ἡ Ἐλευθερία!
Ὡς πότε, βρὲ παιδιὰ Γραικοί,
Νὰ τρέχωμεν ἐδῶ χ' ἐκεῖ;

Τσοπανάκος

Ο Παναγιώτης Κάλλας ή Τσοπανάκος (1789-1825) από τη Δημητσάνα δίκαια χαρακτηρίστηκε ο Τυρταίος του Αγώνα του 1821. Δύσμορφος, κοντός, χωλός, αλλά με περίσσιο πατριωτικό φρόνημα, ύμνησε τους ηρωισμούς των πρωταγωνιστών της Ελληνικής Επανάστασης και τις μεγάλες μάχες εναντίον των Τούρκων. Αποτελούσε το λαϊκό σατυρικό ποιητή της Δημητσάνας πριν την έναρξη του απελευθερωτικού αγώνα. Όταν ξέσπασε η Επανάσταση, μη δυνάμενος να φέρει οπλισμό, μετακινούνταν στα στρατόπεδα των Ελλήνων εμψυχώνοντας τους μαχητές με τα τραγούδια του. Στην ουσία ο Τσοπανάκος με την ανεπιτήδευτη ποίησή του εξέφραζε το λαϊκό αίσθημα και τη βαθιά συγκίνηση του λαού μπρος στο μεγαλειώδες γεγονός του ξεσηκωμού. Είχε φοιτήσει για μικρή περίοδο στη Σχολή της Δημητσάνας, κι αυτό προφανώς του επέτρεπε να γνωρίζει διάφορα περιστατικά της ελληνικής ιστορίας, γεγονός που αξιοποίησε στους στίχους των ασμάτων του. Κέρδισε τη συμπάθεια και το σεβασμό όλων των αγωνιστών που τον γνώρισαν στη φωτιά της μάχης.

Απρίλιος

Δ		5	12	19	26
Τ		6	13	20	27
Τ		7	14	21	28
Π	1	8	15	22	29
Π	2	9	16	23	30
Σ	3	10	17	24	
Κ	4	11	18	25	



Γρηγόριος Γρ. Μαρασλής

Ο Γρηγόριος Γρηγορίου Μαρασλής (1831-1907) υπήρξε μια από τις σημαντικότερες φυσιογνωμίες των Ελλήνων Ομογενών στις εμπορικές παροικίες του εξωτερικού. Ήταν γιος του Γ.Γ. Μαρασλή, στην οικία του οποίου συνεδρίαζαν τα μέλη της Φιλικής Εταιρείας. Μεγαλέμπορος και ιδιοκτήτης μεγάλης ακίνητης περιουσίας χρημάτισε δήμαρχος της Οδησσού για 16 χρόνια. Στη διάρκεια της δημαρχίας του αναμόρφωσε την πόλη, προσφέροντας εξ ιδίων χρήματα για την κατασκευή σημαντικών πνευματικών ιδρυμάτων. Παράλληλα υπήρξε εθνικός ευεργέτης. Στο Μαρασλή οφείλεται η δωρεά του ανδριάντα του Πατριάρχη Γρηγορίου Ε' προς τη Δημητσάνα. Να σημειωθεί ότι ο Μαρασλής είχε παραγγείλει τον ανδριάντα σε ιταλικό εργαστήριο, προκειμένου να τοποθετηθεί στον περίβολο της ελληνικής εκκλησίας της Αγίας Τριάδας στην Οδησσό. Όμως μετά την άρνηση των ρωσικών αρχών, δέχτηκε το αίτημα των Δημητσανιτών να παραχωρήσει το άγαλμα στη γενέτειρα του Πατριάρχη. Ο πίνακας με την προσωπογραφία του Γ.Γ. Μαρασλή κοσμεί δίκαια την αίθουσα του Μουσείου της Δημητσάνας.

Μάιος

Δ		3	10	17	24	31
Τ		4	11	18	25	
Τ		5	12	19	26	
Π		6	13	20	27	
Π		7	14	21	28	
Σ	1	8	15	22	29	
Κ	2	9	16	23	30	



Λεξικό Σουίδα

Ιούνιος

Δ		7	14	21	28
Τ	1	8	15	22	29
Τ	2	9	16	23	30
Π	3	10	17	24	
Π	4	11	18	25	
Σ	5	12	19	26	
Κ	6	13	20	27	

Το περίφημο λεξικό της Σούδας (οχύρωμα ή τάφρος), όπως καταδεικνύουν οι πρόσφατες έρευνες των βυζαντινολόγων και όχι του Σουίδα όπως εκ λάθους παραφράστηκε, εμφανίστηκε στο Βυζάντιο κατά το β΄ μισό του 10ου αιώνα. Με την αφθονία των 30.000 περίπου λημμάτων, την ερμηνευτική διάσταση των λέξεων, τις εκτεταμένες ιστορικές πληροφορίες, τα σπαράγματα από κλασικά κείμενα της αρχαίας και της ρωμαϊκής γραμματείας, συνιστούσε βασική πηγή γνώσεων όχι μόνο για τους Βυζαντινούς κύκλους των λογίων, αλλά και αργότερα για τους σπουδαστές των σχολών της περιόδου της Τουρκοκρατίας. Ο συντάκτης ή μάλλον οι συντάκτες του δημιούργησαν μία πλήρη εγκυκλοπαίδεια.

Το αντίτυπο που ανήκει στη Βιβλιοθήκη Δημητσάνας τυπώθηκε στην ελβετική πόλη Βασιλεία.

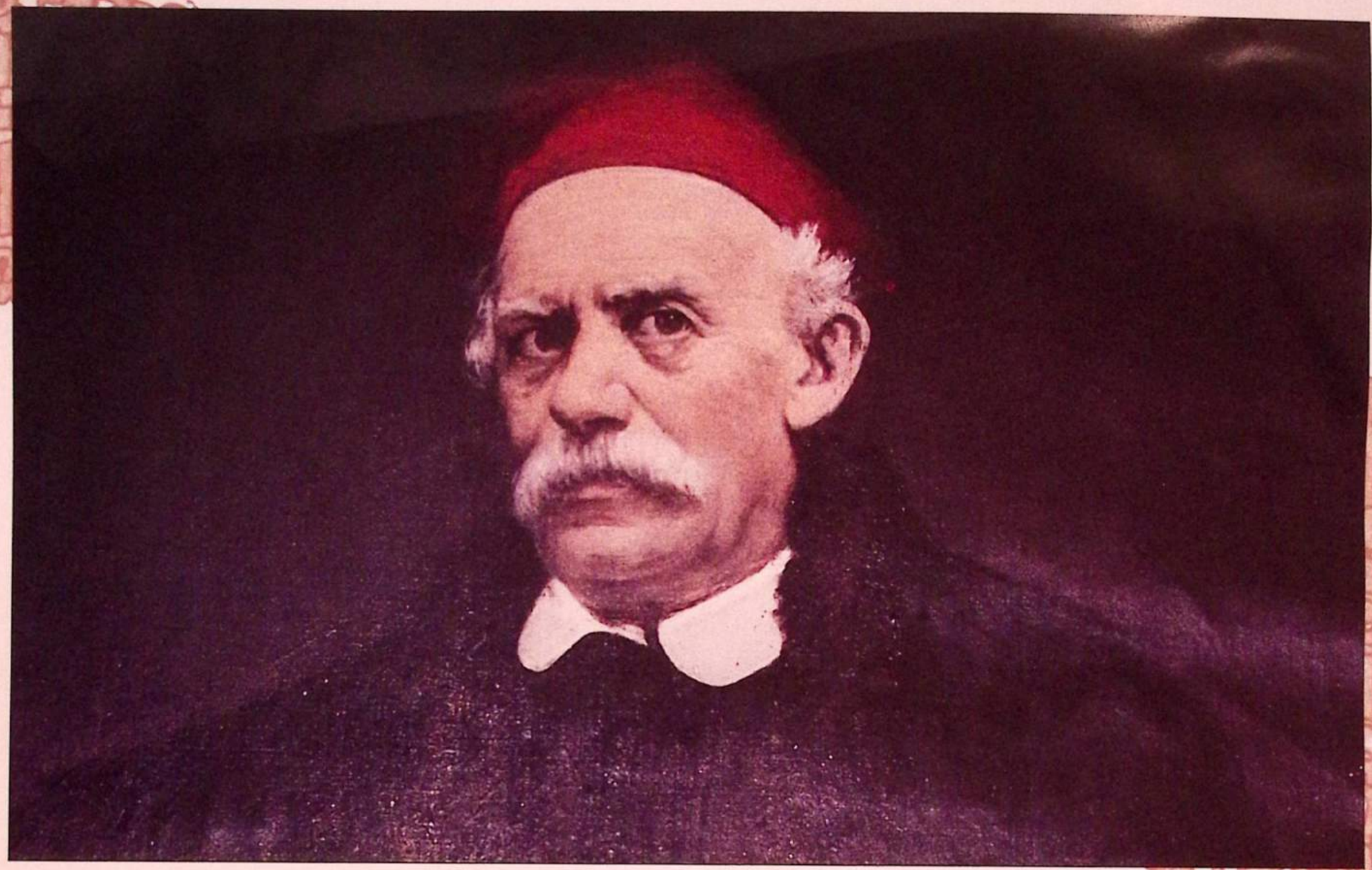


Διαμαντής Κάντζιας

Γεννήθηκε στη Δημητσάνα το 1881, γιος του Νικολάου Κάντζια και της Μαριγώς Πασιαλή. Και οι δύο οικογένειες είναι από τις παλαιότερες στη Δημητσάνα. Κατά το σύνηθες της εποχής του ο Διαμαντής μετανάστευσε στον Πειραιά, ώστε με την εργασία του να συνδράμει την οικογένειά του. Έγινε μέλος της αθλητικής ομάδας του Πειραϊκού Συνδέσμου, αρχίζοντας τη σταδιοδρομία του στους στίβους το 1904. Τότε στους Πανελληνίους Αγώνες τερμάτισε τρίτος στα 10.000 μ. Έτρεξε όλες τις αποστάσεις ανάμεσα στα 400 μ. και το Μαραθώνιο δρόμο, ένα μοναδικό κατόρθωμα για αθλητή της εποχής, κατακτώντας σε επίσημες διοργανώσεις 14 πρώτες νίκες, 45 δεύτερες και 20 τρίτες. Έλαβε μέρος στο αγώνισμα του Μαραθωνίου στη Μεσοολυμπιάδα της Αθήνας του 1906, καθώς και στα 1.500 μ. στην Ολυμπιάδα του Λονδίνου του 1908. Διέθετε εξαιρετική τεχνική στο διασκελισμό του. Οι μονομαχίες του με τον Αλέξανδρο Κράνη έμειναν στην ιστορία του στίβου. Αποσύρθηκε από τους αγωνιστικούς χώρους το 1928 σε ηλικία 47 ετών.

Ιούλιος

Δ		5	12	19	26
Τ		6	13	20	27
Τ		7	14	21	28
Π	1	8	15	22	29
Π	2	9	16	23	30
Σ	3	10	17	24	31
Κ	4	11	18	25	

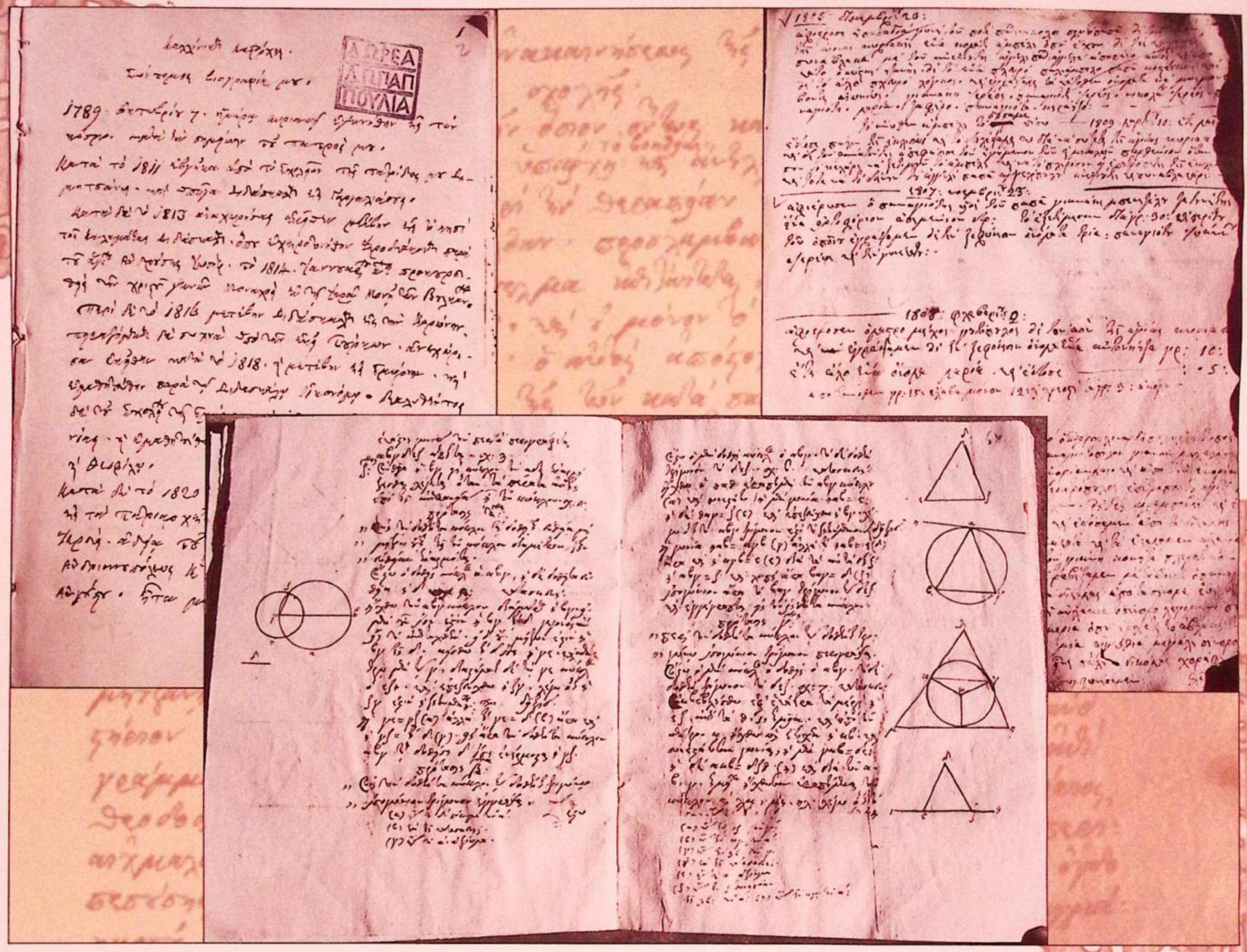


Μιχαήλ Οικονόμου-Καζής

Ο Μιχαήλ Οικονόμου-Καζής (1798-1879), ιστοριογράφος της Επανάστασης, υπήρξε από τις σπουδαίες μορφές του Αγώνα της Ελληνικής Ανεξαρτησίας. Με σπουδές στις σχολές της Δημητσάνας και της Χίου, αλλά και με θητεία σε εμπορικό οίκο του Ιασίου, ο Μιχαήλ Οικονόμου επέστρεψε στην πατρίδα το Μάιο του 1821 για να ενταχθεί στα επαναστατικά σώματα. Έλαβε μέρος στην άλωση της Τριπολιτσάς και στη συνέχεια υπηρέτησε ως γραμματέας του Θ. Κολοκοτρώνη, συμμετέχοντας έτσι στις περισσότερες μάχες του Μωριά. Επίσης παρακολούθησε τις εθνοσυνελεύσεις του Αγώνα. Μετά την Απελευθέρωση υπηρέτησε σε διοικητικές θέσεις και στο δικαστικό σώμα. Το 1873 εξέδωσε τα *Ιστορικά της Ελληνικής Παλιγγενεσίας*, πολύτιμη πηγή πληροφοριών για τα περιστατικά της Επανάστασης. «Με το πέννα και με το πάλα», δηλαδή με τη γραφίδα και το όπλο του, ο Μιχαήλ Οικονόμου-Καζής πρόσφερε τα μέγιστα στον Ιερό Αγώνα του Έθνους.

Αύγουστος

Δ		2	9	16	23	30
Τ		3	10	17	24	31
Τ		4	11	18	25	
Π		5	12	19	26	
Π		6	13	20	27	
Σ		7	14	21	28	
Κ	1	8	15	22	29	



Χειρόγραφα

Η συλλογή χειρογράφων της Βιβλιοθήκης συνιστά απτή απόδειξη του πολύτιμου υλικού της. Στις φωτογραφίες που παραθέτουμε εικονίζονται ορισμένα δείγματα. Η ιδιόγραφη αυτοβιογραφία του Καλλίνικου Καστόρχη, πέραν των πληροφοριών για τη ζωή και τη διαδρομή του Δημητσανίτη Ιεράρχη στην εκπαίδευση και τον εκκλησιαστικό χώρο, αποτελεί σπουδαίο τεκμήριο της καθόλου νεοελληνικής ιστορίας. Το χειρόγραφο μαθηματάριο, το οποίο επιγράφεται ως *Γεωμετρία μετά σχημάτων* υποδηλώνει την εισχώρηση των θετικών επιστημών, των επιστημών του διαφωτισμού, στο πρόγραμμα της Σχολής κατά την προεπαναστατική περίοδο. Ο Κτητορικός κώδικας του παλαιότερου ενοριακού ναού της Αγίας Κυριακής, δεν προσφέρει μόνο στοιχεία για την ιστορική εξέλιξη του ναού της πολιούχου Αγίας της πόλης, αλλά επιπλέον αποκαλύπτει δεδομένα της κοινωνικής και οικονομικής ζωής, αλλά και των ηθών των κατοίκων της ευρύτερης περιοχής της Γορτυνίας.

Σεπτέμβριος

Δ		6	13	20	27
Τ		7	14	21	28
Τ	1	8	15	22	29
Π	2	9	16	23	30
Π	3	10	17	24	
Σ	4	11	18	25	
Κ	5	12	19	26	

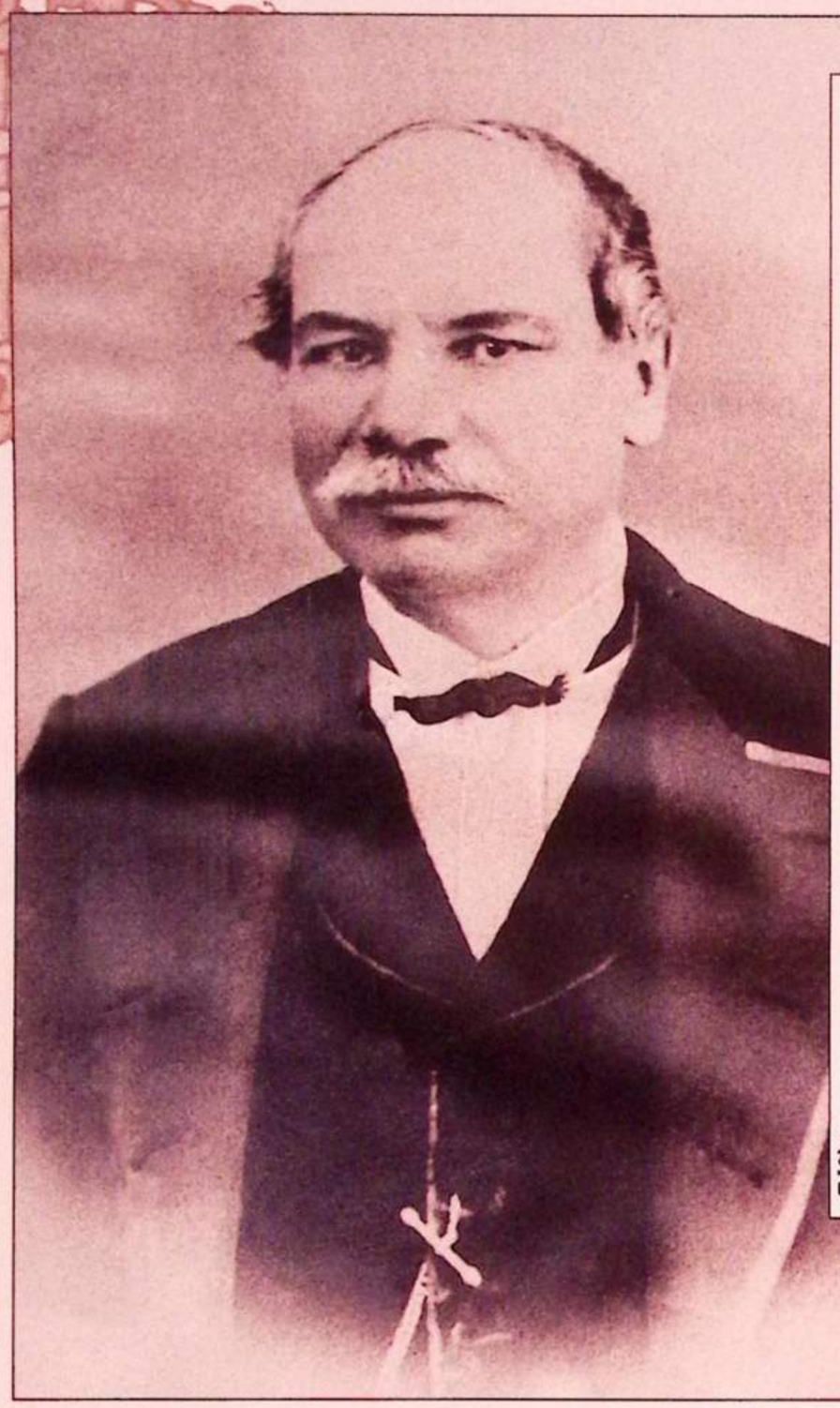


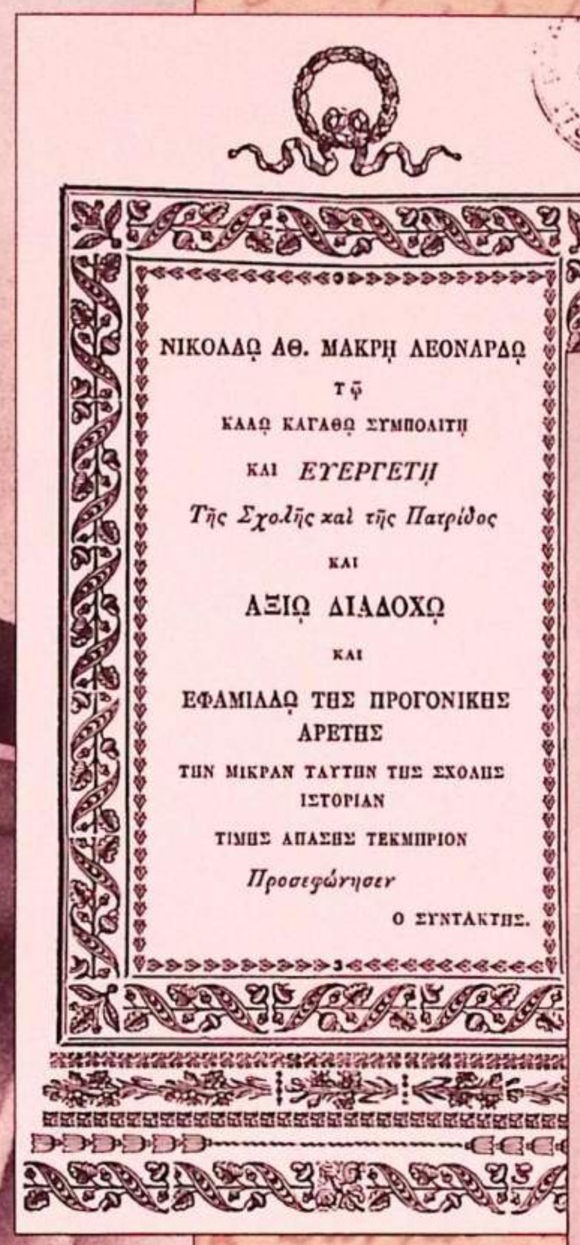
Χειρόγραφα

Από την ίδια συλλογή χειρογράφων κωδίκων εικονίζονται: το *Υπόμνημα περί της ανακαινίσεως της Σχολής*, το οποίο εμπεριέχεται στον Κτητορικό κώδικα της Σχολής της Δημητσάνας, είναι ένα ακόμη ασφαλές τεκμήριο με πλήθος πληροφοριών για την ιστορία και τη λειτουργία του ιδρύματος. Η θεία λειτουργία του Ιωάννου του Χρυσοστόμου αποτελεί χειρόγραφο που διακρίνεται για την άρτια και υψηλής φιλοκαλίας τεχνική του βιβλιογράφου. Παραστάσεις που κοσμούνται από συνδυασμούς φυτών, αστρικών συμβόλων και ζώων. Κυριαρχούν το χρυσοποίκιλτο και τα ζωηρά χρώματα. Τέλος, το Ευαγγέλιο κατά Ιωάννη σε περγαμηνή που περιέχει τα ευαγγέλια των 4 Ευαγγελιστών αποτελεί επίσης ένα χειρόγραφο-αριστούργημα με την ποικιλία των αποχρώσεων και των συνδυασμών στις παραστάσεις.

Οκτώβριος

Δ		4	11	18	25
Τ		5	12	19	26
Τ		6	13	20	27
Π		7	14	21	28
Π	1	8	15	22	29
Σ	2	9	16	23	30
Κ	3	10	17	24	31





ΝΙΚΟΛΑΩ ΑΘ. ΜΑΚΡΗ ΛΕΟΝΑΡΔΩ

ΤΩ

ΚΑΛΩ ΚΑΓΑΘΩ ΣΥΜΠΟΛΙΤΗ

ΚΑΙ *ΕΥΕΡΓΕΤΗ*

Τῆς Σχολῆς καὶ τῆς Πατρίδος

ΚΑΙ

ΑΞΙΩ ΔΙΑΔΟΧΩ

ΚΑΙ

ΕΦΑΜΙΛΛΩ ΤΗΣ ΠΡΟΓΟΝΙΚΗΣ ΑΡΕΤΗΣ

ΤΩΝ ΜΙΚΡΑΝ ΤΑΥΤΗΝ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΝ

ΤΙΜΗΣ ΑΠΑΣΗΣ ΤΕΚΜΗΡΙΟΝ

Προσεφώνησεν

Ο ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ

ΕΝ ΔΗΜΗΤΣΑΝΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΤΩΝ

ΚΑΘΙΔΡΥΤΩΝ

ΠΡΩΤΟΣΥΝΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΑΡΓΟΣ Ε.Ε. ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ 1964 ΧΗΝΥΣΣΗΝΗΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΟΡΟΜΗΛΑ.

ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ Αρ. 213.

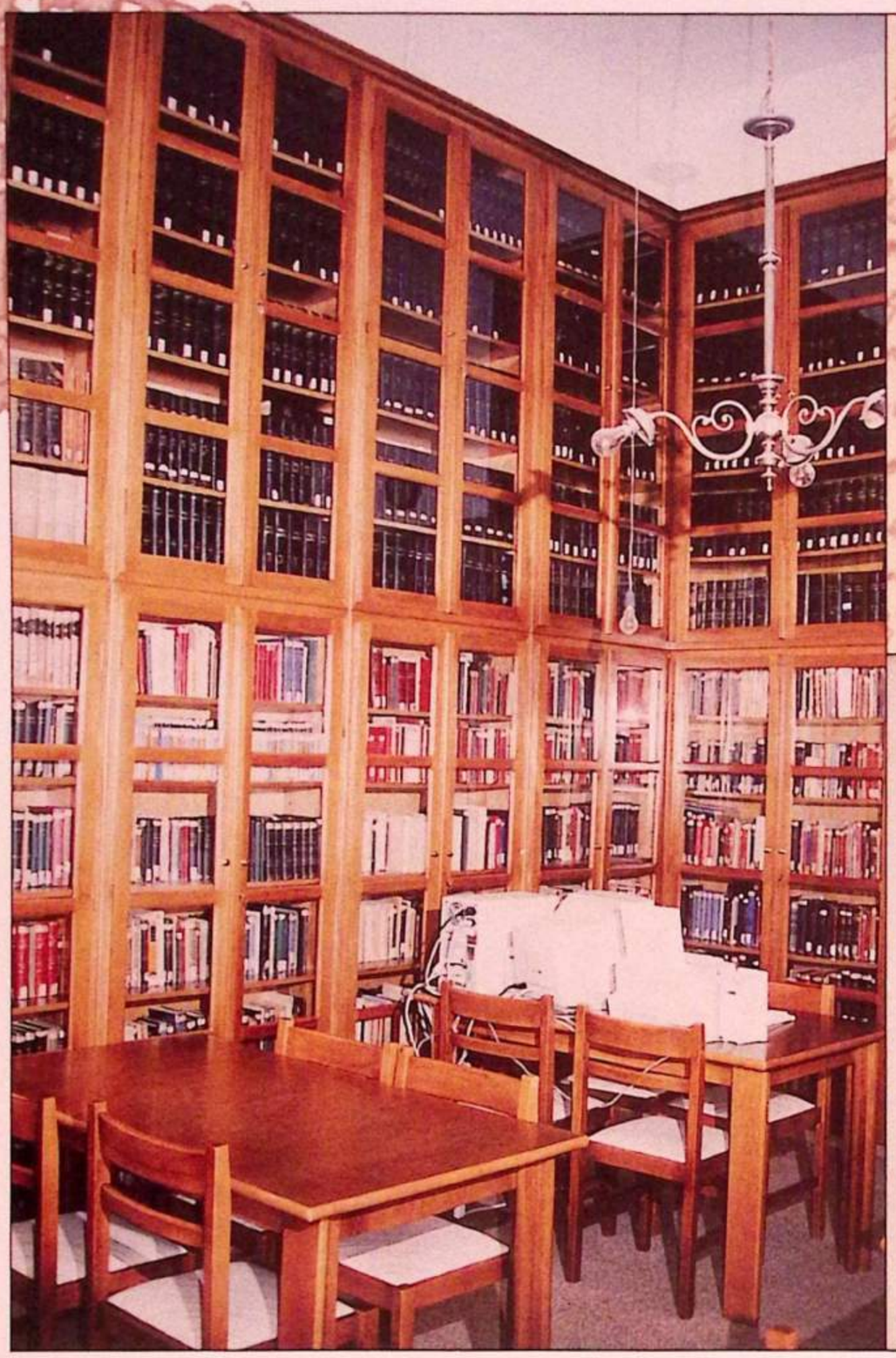
1847.

Ευθύμιος Καστόρχης

Ο Ευθύμιος Καστόρχης (1815-1889), καθηγητής της Λατινικής Φιλολογίας και Πρύτανις του Πανεπιστημίου Αθηνών ξεκίνησε την πνευματική πορεία του στη Σχολή της πατρίδας του Δημητσάνας. Το 1829, μαθητής 14 ετών εκπροσωπώντας τους συμμαθητές του, εκφώνησε συγκινητικό λόγο κατά την εορτή της πολιούχου Αγίας Κυριακής, με τον οποίο απευθύνθηκε στους συμπατριώτες του καλώντας να συνδράμουν τη λειτουργία της Σχολής. Η συμβολή του στην προσπάθεια για την αναστήλωση του βιβλιογραφικού υλικού της Βιβλιοθήκης υπήρξε μεγάλη, αφού κληροδότησε την πλούσια προσωπική βιβλιοθήκη του στο ίδρυμα της γενέτειράς του. Συνέγραψε και το έργο *Περί της εν Δημητσάνη Ελληνικής Σχολής* (1847), πολύτιμο βοήθημα για τη μελέτη της ιστορίας του ιδρύματος. Ανάλογη ήταν η συνδρομή του Ε. Καστόρχη σε κοινωφελή έργα στη Δημητσάνα. Το πέρασμά του από την καθηγητική έδρα της Φιλοσοφικής σχολής, η συνολική εργογραφία του σε φιλολογικά και αρχαιολογικά θέματα αλλά και η συνεισφορά του στο έργο της Αρχαιολογικής Εταιρείας της Αθήνας, συμπληρώνουν την πνευματική φυσιογνωμία του σπουδαίου Δημητσανίτη.

Νοέμβριος

Δ	1	8	15	22	29
Τ	2	9	16	23	30
Τ	3	10	17	24	
Π	4	11	18	25	
Π	5	12	19	26	
Σ	6	13	20	27	
Κ	7	14	21	28	





Αίθουσες και βιβλία

Σήμερα η Βιβλιοθήκη και το Μουσείο εξακολουθούν να κοσμούν τη λαμπρή ιστορία της Δημητσάνας. Οι γεμάτες προθήκες με το πολύτιμο βιβλιογραφικό υλικό και τα σπάνια χειρόγραφα, η έκθεση αντικειμένων ιστορικού και λαογραφικού περιεχομένου που πιστοποιούν την ιστορική εξέλιξη του τόπου, βρίσκονται στη διάθεση μελετητών, επισκεπτών και βεβαίως των νέων σπουδαστών της Δημητσάνας. Συντελεί σ' αυτή την κατεύθυνση η ύπαρξη μελετημάτων και καταλόγων που έχουν συνταχθεί κατά το παρελθόν από τους ιστορικούς Τάσο Γριτσόπουλο και Ιωάννα Γιανναροπούλου, οι οποίοι επί πολλά έτη μόχθησαν για την αξιοποίηση και προβολή της Βιβλιοθήκης. Είναι σίγουρο ότι η περαιτέρω επιστημονική έρευνα νέων επιστημόνων στο πλούσιο πραγματολογικό υλικό, θα φωτίσει περισσότερο τη μελέτη της ιστορίας του Νεότερου Ελληνισμού, αποδεικνύοντας ότι η Δημητσάνα, η Βιβλιοθήκη και το Μουσείο της, συμβάλλουν και στη σύγχρονη εποχή στη διαμόρφωση της νεοελληνικής συνείδησης.

Δεκέμβριος

Δ		6	13	20	27
Τ		7	14	21	28
Τ	1	8	15	22	29
Π	2	9	16	23	30
Π	3	10	17	24	31
Σ	4	11	18	25	
Κ	5	12	19	26	